ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 7 ЮНИЙ 1925 ГОД. БРОЙ 95.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономическк новини
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и имении дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв на [ ] с. м. Сѫлебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Обущарница на Славъ Т. Съртмаджевъ

Отъ два месеца открихъ наново
ОБУЩАРСКА РАБОТИЛНИЦА
въ собствения си дюкянъ на жгъла на ул. «Банска» и «Царь Самуилъ», срещу еврейската баня, кждето приемамъ поржчки за разни видове **здрави, сопидни и най-елегантни обуща.**

гр. Ямболъ, май 1925 год

Съ почитание:
1—3 **Славъ Т. Съртмаджевъ.**

Давамъ подъ наемъ

Единъ дюкянъ съ всичкия мобелъ, находящъ се на улица «Бургаска» № 29.

Споразумение при **Панайотъ Аневъ.** 3—3

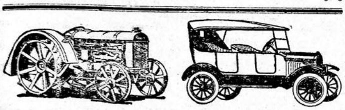

ТРАКТОРИ „ФОРДЗОНЪ"
Автомобили и камионетки „ФОРДЪ"

Винаги готови на складъ и всички резервни части за тѣхъ на конкурентни цени и най-либерални условия на плащането. Доставка на всѣкакъвъ видъ земледѣлски машини.

При **А. Малиновски,** ул. «Търговска», въ кантората на г-нъ П. Чолаковъ — Ямболъ.

Вещи механици винаги на разположение на г. г. клиентитѣ.

Предупреждавамъ всички купувачи, че има нѣколко самозвани представители на «ФОРДЪ», които не сѫ въ положение да доставятъ истински ФОРДОВИ фабрикати, и които рекламиратъ въ вестницитѣ само за заблуждение. Длъжа сѫщо да съобща, че азъ съмъ единствения упълномощенъ представитель въ Ямболъ на заводитѣ Линколнъ Фордъ Фордзонъ.

3—5 **А. МАЛИНОВСКИ**-упълномощенъ представитель на

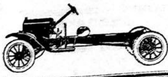

Ford
THE UNIVERSAL CAR

Специално за Ямболци!
Новъ автомобилъ „ФОРДЪ"
СЪ 10 МѢСТА

Отъ 20 т. м. се пусна въ движение отъ гара Сливенъ до банитѣ и обратно.
Тръгване въ 2 часа следъ обѣдъ, връщане за вечерния влакъ
при цена **25 лева** на лице.
Празднични дни автомобила се движи непрекъснато презъ цѣлия день
3—5 Справка: **П. Малиновски** — Сливенъ
А. МАЛИНОВСКИ — Ямболъ — подъ хотелъ „Търговски".

Важно за мандраджии.

Въ модерната ледница на **Пан. М. Кънчевъ** на ул. «Търговска» № 111—Ямболъ, телефонъ № 57, могатъ да се складиратъ голѣми количества сирене, масло и др. артикуки за запазване отъ голѣмитѣ горешини.

Така запазено сирене добива най малко 2 кгр. на тенекия следствие ферментацията си. Сѫщо приятенъ вкусъ и качество. Има голѣмо количество ледъ, който продава на износна цена.
Споразумение при притежателя.
2—3

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ".

ЖИВОТЪ — НЕЖИВОТЪ.

Че днешния животъ е неживотъ е истина — банална до пренебрежение. Трѣбва да се потърсятъ истини обаче около неговитѣ язви и пѫтища за изцерението имъ. Както казватъ старитѣ книги — времената сѫ «за изпитание», и ако и тоя пѫть човѣчеството не прегърне рационални пѫтища — то наистина не заслужава нещо по хубаво отъ отвратителната атмосферя, срѣдъ която живѣе. Нека обгърнемъ нашитѣ хоризонти. Свикнахме само да въздъхваме при мексиканскитѣ пладнешки кръвопролитни разправии «за убежденията». Такъвъ варваризмъ не е цъвтѣлъ освенъ може би само при яничеритѣ—потурченитѣ българи. Би имало сѣнка отъ историченъ смисълъ, ако все още имахме класова, социална, човѣшка, идейна борба. Но за жалость, тѣсния крѫгозоръ на партийного озлобление сѫ единственитѣ източници на това неуважение къмъ живота. Историята ще лепне своята страшна плесница върху тая епоха, въ която се е партизанствало за смѣтка на честь, свобода и животъ. Отвращението на бѫднитѣ поколения ще има предъ видъ не само падналитѣ личности. То ще вижда причинитѣ на гражданския декадансъ въ партийното падение. Бѫдащето нѣма да може да разбере въ какво именно е била програмната разлика между безбройнитѣ партии — но въ отсѫтствието на компромисно сътрудничество, на дѣлово единство и разбирателство, то ще вижда единъ ужасенъ симптомъ на психопатична амбициозность.

Историята на културата ще отреди особена черна страница за тоя кървавъ култъ къмъ обществено противодействие — който заграбва и унищожава всички отрасли на нормалния общественъ творчески животъ.

Докато ние се пушимъ въ барутенъ димъ и отровна партизанщина — живота преминава мълкомъ покрай насъ. Ако би помислилъ човѣкъ, че първо важно е социалната хармония — предъ него се изправятъ огромнитѣ цифри на средства, пари, материали, трудъ, хора, които сѫ разпилѣни въ войни и борби — докато съ тѣхъ би изчезналъ всѣкакъвъ социаленъ въпросъ. Така не само у насъ, а и навсѣкжде.

Значи нещо друго — разумния пласиментъ на сили и средства липсва у съвременика — а той не идва съ ножъ и затвори, а съ творческо и стопанско преустройство. Спомнямъ си, че покойниятъ редакторъ на «Слово» проф Милевъ беше предложилъ нѣкога, да се спрътъ за една година мастиленитѣ партизанщини и да се употрѣбятъ силитѣ въ опитъ за повсемѣстно културно сътрудничество. Никой български вестникъ и българинъ не се отзоваха на тая благородна идея.

Лѫжемъ се, ако мислимъ, че съ нашата кръвь и амбиции градимъ бѫдащето. Топятъ се и ония наченки за прогресъ, които имахме. Нека не говоримъ за варварското обезценяване на живота. Кое у насъ не е останало първобитно. Стопанство, съобщения, администрация, училище и наука, благоустройство, индустрия, изкуства. Ние сме смѣшни въ дивашката си самомнителность. Ние сме отвращаващи въ непридирчивостьта си и въ незежеството си. Ние не сме живѣли още. А вече се разлагаме.

Дървото на нашата действителность има само единъ сухъ клонъ: партизанщината. Облицитѣ ни къмъ отраслитѣ на културата сѫ вяли, бледи, недоносчета. Блестяща наука, поезия, музика, живописъ, философия, сѫ чужди намъ. Нашата психика е вдетинена, китайска. Нѣма нищо което да ни свързва, докато партиитѣ ни раздѣлятъ. Обичаитѣ и семейството следватъ общото разложение; поетитѣ мълчатъ; нѣмаме поне ексцентрични страсти, нѣмаме една «Литературность» или лекомислие, които да ни свързватъ, като американцитѣ. Ние сме «сериозни», банални неителегентни. Другъ девизъ освенъ партийния не може да ни обедини — и тогава, тежко му, който не е съ насъ.

Защо се чудимъ на крайното междучовѣшко и междугражданско озлобление у насъ. Кой институтъ, партия, училище, изкуства, черква сѫ направили нещо за култивиране на социални добродетели?

У насъ процъвтяватъ вестницитѣ, може би, а всѣки културенъ и стопански подемъ е погребанъ: като че ли политика и обществена уредба е едно и сѫщо нещо.

Това сѫ грешки на миналото които се струпватъ днесъ върху главитѣ ни, и които викатъ за изправление.

Нима чашата на страданието не се докосна доволно до устнитѣ на всѣкиго, за да пламне волята къмъ човѣшка сплотеность и любовь.

Днесъ тъмнинитѣ викатъ новъ Паисий да накара да блѣснатъ предъ ослѣпелитѣ ни очи не нѣкакви славни подвизи, а великото, което крие човѣка въ себе си и което е било мъртво до сега за нашия доморасълъ политически гений. Нека не се премълчава, че българския духъ таи благодатни наслойки: трѣбватъ сеячи на по-свѣтли идеи.

К. К.

З. А-въ.

ТУРИЗЪМЪ И СПОРТЪ.

(Продължение отъ брой 94).

А това съзнание у човѣка идва най-скоро и сигурно всредъ природата.

Въ своята система на възпитание на личностьта, изложена въ книгата «Емилъ», Ж. Ж. Русо сочи, като единственъ сигуренъ пѫть, живота си човѣкъ да нагоди близко до природата, защото всичко въ нея е безусловно добро.

Най сѫществената и значителна работа на единъ възпитателенъ факторъ, това е безъ съмнение онова, което ще се стори за познанието отъ човѣка на човѣка въ него. А това природата дарява на своитѣ поклонници непосредствено, даже, ако може да се каже, наложително. Пѫтя къмъ познанието на човѣка е най-цененъ, казва древния атински мѫдрецъ Сократъ.

Това познание се получава отъ близостьта съ природата.

Организацията на Ю. Т. С, както и тая на Б. Т. Д., има за рѫководенъ принципъ: беззаветна любовь къмъ общата майка — природата, а като така, тя е отъ голѣмо значение, защото тя се овила като възпитателенъ факторъ и като навремененъ и сполучливъ помощникъ въ училището.

Извънъ тая придобивка на душата, общуването съ природата носи придобивка и на ума.

Въ училището ний учимъ за много мѣстности, за тѣхната флора и фауна, запознаватъ ни

CONCABO-CONVEXE.

(Нещо като фейлетонъ).

На кино видѣхе, че марсианитѣ сѫ вегетарианци, Тъй като тѣ сѫ още и телепатисти и ясновидци, навѣрно сѫ прочели вече бележката на събрата „Тунжа", че въ новооснованата Вегетарианска кооперативна гостилница въ града ни — е изключено всѣко употребление на месо.

И, — каквито сѫ прозорливи, братята марсиани, навѣрно биха се озадачили, че това старателно обяснение, не е току така само невиненъ прахъ отъ нѣкои магистрално перо. — Има си хасъ, биха рекли тѣ, такива опитни журналисти, като земнитѣ братя, да имъ мине безпричинно презъ главата, че въ вегетарианска гостилница може да се употребява и месо. Все сѫщо да се обяснява напр. че въ женската баня е изключенъ достжпа на мжже. Ами, че това си се разбира. — Всѣка крушка си има опашка, биха заключили тѣ — и биха прелетѣли нѣкоя нощь по астрални пжтища да се информиратъ интимно за тая боязънъ на уважаваната газета.

И представете си, докато сънуваме идилични съница — братята марсиани, прелистватъ хроникитѣ въ главитѣ ни. И, колкото по-зашеметяващо е тѣхното изумление отъ гледката на страннитѣ конкавоконвексни линии по който се движатъ мозъцитѣ на земнитѣ имъ братя — толкова по бързо би паднала предъ очитѣ имъ завесата на загадката. Въ повсемѣстния обликъ на Ямболци (разбира се, че такива въпроси се отнасятъ до Ямболъ) къмъ диспаратни прояви, тѣ биха намѣрили отведнажъ смисъла на поменатия боязънъ —: колегата „Тунжа" е искала да пропѫди мисъльта, както и тукъ не трѣбва да сме сигурни, че concavo-convex-а нѣма да отвори една „задна врата".

Но нека, за успокоение на почтенитѣ хора на тоя градъ, се уговори, че не би се открило нищо